

Arrest

nr. 302 137 van 23 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 5 november 2020.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker in het Engels op 5 januari 2022.

1.3. Op 7 september 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U behoort tot de etnische groep Bini en bent praktiserend christen. U werd geboren op [...] mei 1998 in Benin City. U woonde hier tot januari 2016. Hierna ging u nog een paar maanden in Lagos wonen bij een vriend genaamd O..

U verliet Nigeria omdat uw vader lid was van een groepering genaamd Aye. Deze groepering wilde dat u zich bij hen aansloot. Ook de rivaliserende groepering Eiye wilde dat u zich bij hen aansloot. De directe aanleiding voor uw vertrek uit Nigeria is een incident dat plaatsvond op 5 januari 2016. Leden van de groepering Eiye waren op zoek naar uw vader en kwamen naar het huis waar u met uw familie woonde. Ze begonnen te schieten op iedereen die in het huis aanwezig was. Hierbij raakte u gewond aan uw been en uw broer A. overleefde dit incident niet.

In januari 2016 verliet u Benin City en ging u voor een aantal maanden in Lagos wonen. U verliet Nigeria in juni van 2016. U reisde via Niger naar Libië, waar u een aantal maanden verbleef en werkte. Hierna reisde u naar Italië. Op 13 september 2016 diende u in Italië een verzoek om internationale bescherming in. Uw verzoek werd geweigerd. In oktober van 2020 reisde u naar België. Op 5 november 2020 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een overlijdensakte van uw broer A., (2) een politierapport van het politiekantoor in Benin City en (3) een medisch rapport waarbij uw verwondingen werden vastgesteld.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen.

Zo verklaarde u aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat uw broer in 2018 overleed en uw vader reeds in 2008 overleed (verklaringen DVZ dd. 18.11.2020, punt 13, 17), terwijl u nadien verklaarde dat de reden voor uw vertrek uit Nigeria in 2016 de dood van uw broer was. De groepering Eiye was op zoek naar uw vader en kwam naar het huis waar jullie woonden. Uw broer overleefde deze aanval niet en zelf raakte u gewond (notities persoonlijk onderhoud, dd. 05.01.2023, p. 9-10). Wanneer er gevraagd wordt waarom de data van de dood van zowel uw broer als uw vader in tegenstrijd zijn met de verklaringen die u aflegt op het CGVS repliceert u dat ze het verkeerd hebben opgeschreven. Dit is echter geen afdoende verklaring waarom de data dermate verschillen bij de DVZ en bij het CGVS. Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er weinig geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst. Deze problemen situeerde u voor het CGVS immers op 5 januari 2016.

Verder dient er te worden opgemerkt dat uw kennis over de groepering Aye en de rivaliserende groep Eiye dermate zwak is, dat er nog maar weinig geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees. Aanvankelijk wordt er gevraagd om alles te vertellen wat u weet over Aye. U repliceert met 'Ik weet er niet veel van. Mensen vechten vaak en verstoren de staat'. Er wordt vervolgens gevraagd of ze nog een andere naam hebben dan Aye. U verklaart dat ze ook 'NBM' worden genoemd, echter weet u niet waarvoor dit staat. Verder heeft u geen idee van de functie van uw vader binnen deze groepering. U verklaart wel dat ze hem O. noemden, hetgeen 'King of Death' betekent. U heeft echter

geen idee waarom ze hem zo noemden. Voorts heeft u geen idee hoe uw vader hier in de eerste plaats bij betrokken geraakte, of sinds wanneer. U kent eveneens geen enkel andere lid van de groep Aye. Wanneer er wordt gevraagd wat het doel is van deze organisatie, en welke activiteiten ze doen komt u niet verder dan 'Ik weet het niet' en 'Geen idee'. U weet niet of ze een slogan of logo hebben, hoe Aye ontstond of hoeveel leden ze hebben. Ook over de rivaliserende groepering Eiye blijft uw kennis volledig uit (NPO dd. 05.01.2023, p. 11-15). Aangezien zowel Aye als Eiye u probeerde te rekruteren kan er worden verwacht dat u meer zou weten over deze groeperingen. U verklaart dat u al sinds uw veertien jaar op de hoogte was van het lidmaatschap van uw vader. Het is ten zeerste ongeloofwaardig dat u helemaal niets kan vertellen over Aye. Er kan dan ook geen geloof meer worden gehecht aan uw beweerde verklaringen.

Er dient verder te worden opgemerkt dat blijkt dat u zelf geen idee heeft wat er zou gebeuren indien u zou terugkeren naar Nigeria. U verklaart niets meer te hebben gehoord van de leden van Eiye. U verklaart ook dat de aanval die op het huis van uw vader gebeurde – waarbij uw broer overleed en uzelf gewond raakte – in geen opzicht een persoonlijke aanval op u was. Tot slot wordt er gevraagd of ze u zouden komen zoeken indien u zou terugkeren naar Nigeria. U reliceert met 'Geen idee. Ik heb met hen niets te maken' (NPO dd. 05.01.2023, p. 16). Gezien het belang ervan kan er van u verwacht worden dat indien u een reële vrees koestert ten opzichte van deze groeperingen, u meer moeite zou hebben gedaan om informatie te bekomen over het feit of u al dan niet gezocht zou worden.

Er kan verder nog benadrukt worden dat u de vluchtelingenstatus in Italië werd geweigerd. Er werd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of u in Italië dezelfde verklaringen aflegde. U reliceerde dat u hetzelfde verhaal vertelde en dat u werd geweigerd (NPO dd. 05.01.2023, p. 11). Er kan dan ook niet worden verwacht dat dezelfde verklaringen die in Italië onvoldoende werden bevonden, in België wel voldoende blijken.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een overlijdensakte van uw broer A., (2) een politierapport van het politiekantoor in Benin City en (3) een medisch rapport waarbij uw verwondingen werden vastgesteld. Er dient te worden opgemerkt dat deze documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken; ze dienen te worden vergezeld van geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat in Benin City ongeveer elk document kan vervalst worden, van geboorteaktes tot diploma's.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om

het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Edo en Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Edo en Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, § 2 van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van vluchtelingen, de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950 (hierna 'EVRM'), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ten aanzien van de vluchtelingenstatus stelt verzoeker ernstige bedreigingen te hebben ondergaan in zijn land van herkomst en dat uit objectieve landeninformatie blijkt dat de leden van de Fulani systematisch boeren aanvallen, waardoor zij een sociale groep vormen in de zin van het Verdrag van Genève. Hij citeert ter staving uit een artikel in de Global Journal of Political Science and Administration en een rapport van Amnesty International, respectievelijk stukken 3 en 4 bij het verzoekschrift. Hij citeert artikel 48/3 § 4 van de Vreemdelingenwet en stelt dat hij *prima facie* een nood heeft aan bescherming in vluchtelingenrechtelijke zin wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van het feit dat hij deel uitmaakt van de boeren die in Noord-West Nigeria worden "*bedrogen door de de Fulani herden*".

Inzake de subsidiaire bescherming zet verzoeker uiteen dat hij Nigeria is ontvlucht vanwege de betrokkenheid van zijn vader bij de tegenstanders van de Nigeriaanse Aye-groep. Rivalen bedreigden zijn leven en dat van zijn familie.

Hij stelt vervolgens dat hij oorspronkelijk uit de provincie Benin City Nigeria komt waar hij een reëel gevaar loopt op ernstige schade, waaronder foltering of onmenselijke en vernederende behandeling, als hij zou worden teruggestuurd naar Nigeria en dat de commissaris-generaal de geloofwaardigheid van deze bewering betwist. Hij meent dat de beoordeling op dit punt ontoereikend is en stelt dat de genomen beslissing onvoldoende gemotiveerd is omdat de informatie waarop het CGVS zich baseert niet actueel is. Verzoeker citeert vervolgens uit "*het laatste COI Focus (COI focus, Situation sécuritaire au nord-est, 20 novembre 2022,*

Hij stelt dat de nationale autoriteiten niet in staat zijn de bevolking te beschermen zoals uit het rapport van Amnesty International blijkt en meent dat hij om die reden een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer. Hij vreest het slachtoffer te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing en meent dat hij gevaar loopt voor zijn leven als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Hij wijst in dit verband op zijn bijzondere kwetsbaarheid. Hij is ongeschoold en psychisch kwetsbaar en zijn hele familie is tijdens de Fulani-aanval omgekomen en verzoeker, die aan zijn lot is overgelaten, zou bijzonder te lijden hebben gehad van het willekeurig geweld.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 48/6, § 5 en 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker meent dat de grieven van de commissaris-generaal die uitgelegd zijn om de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren, onvoldoende zijn en niet draagkrachtig. Hij gaat eerst in op zijn profiel en stelt dat de kwaliteit van zijn verklaringen beïnvloed wordt door zijn psychologische toestand. Hij stelt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud zelf melding heeft gemaakt van zijn psychische problemen en martelingen en citeert een aantal arresten van de Raad waarin wordt gesteld dat rekening moet worden gehouden met de psychische kwetsbaarheid van de aanvrager. Verzoeker betoogt dat talrijke medische attesten zijn ingediend door de verzoeker waarin vermeld is dat *“verzoeker lijdt van episodes van dissociatie. Dit is ook duidelijk in het persoonlijke onderhoud: De tolk vroeg verzoeker herhaaldelijk om herhaling, omdat hij zijn verklaringen niet begreep (PO 21.12.2020, p. 9, 10, 16, 19, 20, 23, 35). Zijn raadsman heeft zelf de “afwezigheid” van de verzoeker vastgesteld tijdens een gesprek met hem. Communicatie met verzoeker is echt niet evident vanwege zijn psychologische toestand”*. Hij citeert vervolgens uit een publicatie van het UNHCR (stuk 6), artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, rechtspraak van het EHRM en de Raad en stelt dat bij de beoordeling van zijn psychologische toestand met dit aspect moet rekening gehouden worden. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaar profiel en vraagt dat de bestreden beslissing vernietigd wordt.

Over de tegenstrijdigheden in de overlijdensdata van zijn broer en vader betoogt verzoeker dat hij eerlijkheid vertoonde door de onduidelijkheden in de informatie die hij aan de DVZ heeft verstrekt, op te helderen. Hij heeft uitgelegd dat deze fouten het gevolg waren van communicatieproblemen en verkeerde registraties en meent dat de verwarring met betrekking tot de sterfdatum van zijn vader en andere kleine details niet mag afdoen aan de geloofwaardigheid van zijn hele verhaal en dat uiteindelijk de kern van zijn verhaal consistent en verifieerbaar blijft. Verzoeker herinnert opnieuw aan zijn profiel en *“de duidelijke moeilijkheden met de uitspraak en communicatie met de verzoeker”*. Hij is ongeschoold en voor hem zijn plaatsnamen en data niet zo belangrijk. Hij citeert vervolgens uit de publicatie van UNHCR (stuk 6) om te staven dat het culturele aspect in rekening moet genomen worden.

Met betrekking tot de informatie van de aanvrager over de AYE-groep en EIYE-groep betoogt verzoeker dat hij informatie heeft verstrekt over beide groepen, zij het met beperkte kennis en dat zijn jeugdige leeftijd en beperkte betrokkenheid gedeeltelijk het gebrek aan details verklaren. Hij betoogt vervolgens: *“Toen hem werd gevraagd wat hij wist over AYE, antwoordde hij dat hij er niet veel van wist, behalve dat de leden van deze groep vaak de staat verstoorden. Op de vraag of ze een andere naam hadden, antwoordde hij eenvoudigweg “MNB”. Wat betreft de rol van zijn vader binnen deze groep, verklaarde hij dat hij dacht dat zijn vader de leider was, maar dat hij geen specifieke details had. Wat betreft het feit dat zijn vader met hem had gesproken over deze groepen, gaf de verzoeker aan dat zijn vader “O.” werd genoemd, wat “Koning van de Dood” zou betekenen. Hij verduidelijkte dat het de vrienden van zijn vader waren die deze bijnaam gebruikten, wat suggereert dat zij mogelijk ook lid waren van de groep. Deze antwoorden weerspiegelen de beperkte kennis van de verzoeker, voornamelijk als gevolg van zijn jeugdige leeftijd en beperkte betrokkenheid bij deze groepen. Ze getuigen niet van kwade trouw, maar eerder van een gebrek aan informatie, passend bij zijn situatie van jeugd en niet-directe betrokkenheid.”* Verzoeker citeert vervolgens uit een publicatie van UNHCR inzake de geloofwaardigheidsbeoordeling van verklaringen van getraumatiseerde verzoekers om internationale bescherming en rechtspraak van de Raad inzake het voordeel van de twijfel.

Tenslotte gaat verzoeker in op zijn vrees indien hij naar Nigeria zou terugkeren. Hij wijst erop dat hij eerder het slachtoffer is geweest van een aanval en vreest dat een vergelijkbare situatie zich zal herhalen als hij terugkeert naar zijn land van herkomst. Verzoeker betoogt vervolgens: “

Hij vertelt: *“Ik kwam terug van het werk. Ik werd geslagen. Ze hebben me aangevallen.”* Op de vraag hoeveel aanvallers erbij betrokken waren, schat hij dat er misschien wel zes waren. Hij verduidelijkt dat deze aanvallers rivalen waren en leden van de groep EIYE, en dat hij er minstens een van hen kende,

genaamd B., die in de buurt woonde. Het motief voor de aanval was gerelateerd aan de wens van de aanvallers om de verzoeker in hun groep te rekruteren, en het incident vond plaats toen hij terugkwam van het werk. B., een van de aanvallers, benaderde hem en zei dat hij een goede jongen was en lid moest worden om zichzelf te kunnen verdedigen. Deze voorgestelde rekrutering ging gepaard met fysiek geweld van B. en vijf andere individuen. Bovendien noemt de verzoeker een incident dat zich voordeed op 5 januari, waarbij individuen zijn vader kwamen ophalen. Ze openden het vuur, en de verzoeker wist te ontsnappen, maar zijn broer kwam om het leven. Het motief voor de schietpartij hing samen met problemen tussen de groep van zijn vader en rivalen, hoewel de verzoeker geen informatie heeft over de onderliggende redenen van deze rivaliteit. Deze verhalen illustreren de zorgen van de verzoeker en benadrukken de voortdurende reële bedreigingen waarmee hij in zijn land van herkomst is geconfronteerd". Verzoeker citeert vervolgens uit het rapport van Amnesty International (stuk 3, p. 12) en stelt dat zijn relaas wordt bevestigd door objectieve bronnen.

Verzoeker vraagt in hoofddeorde hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde verzoeker de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt volgende inventaris van stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing;

2. BJB.

Geciteerde bronnen :

- Nein Godknows, Kasikoro Zideke, Amos Kenneth Gwediananie herders insurgency and federalism in nigeria, Global Journal of Political Science and Administration, Vol.8, No.2, pp.61-74, May 2020, p.2, 66);
- verslag, Amnesty International – “Tree Years of bloody clashes between farmers and herders in Nigeria”, 2018, p. 6, 11;
- COI focus, « Situation sécuritaire au nord-est », 20 novembre 2022, https://www.cgra.be/fr/infos-pays?field_rapport_country_tid_1=948&field_rapport_thema_tid=All
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), “Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems: Full Report”, May 2013, available at: <https://www.refworld.org/docid/519b1fb54.html>, p.66, 61-66;
- FIDA, Nigeria, <https://www.ifad.org/fr/web/operations/country/id/nigeria>;
- BBC, “Nigeria's Benue clashes: Mass burial after farmer-Fulani clashes”, January 2018, <https://www.bbc.com/news/world-africa-42648492>
- Nigerian Tribune, “500,000 persons still displaced in Benue due to Fulani herdsmen attack”, <https://tribuneonlineng.com/120703-2/>.

3. Aanvullende Nota

Verzoeker legt op 6 februari 2024 een aanvullende nota neer waarbij een gescande foto van een akte van erkenning, uittreksel Database Akten Burgerlijke Stand, 30 november 2023 wordt bijgebracht.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon "die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het

land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

5.1. Verzoeker verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers identiteit en Nigeriaanse nationaliteit niet betwist worden. Evenmin wordt betwist dat hij in Benin City geboren is en er verbleef tot januari 2016, vervolgens nog enkele maanden in Lagos verbleef en Nigeria verliet in januari 2016.

5.2. Volgens zijn verklaringen was zijn vader lid van de Aye groepering en zowel deze groepering als de rivaliserende groepering Eiye wilden dat verzoeker zich bij hen aansloot. Op 5 januari 2016 beschoten leden van de Eiye-groepering, die op zoek waren naar zijn vader, verzoeker en zijn broer in het huis waar verzoeker woonde met zijn familie, waarbij verzoeker gewond raakte en zijn boer A. werd gedood.

5.3. In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot verzoekers eventuele bijzondere procedurele noden als volgt gemotiveerd: *"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."* In het verzoekschrift wordt uiteengezet dat verzoeker een kwetsbaar profiel heeft, dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud zelf melding heeft gemaakt van zijn psychische problemen en martelingen, dat talrijke medische attesten heeft ingediend waarin is vermeld dat hij lijdt aan episodes van dissociatie, en dat dit ook blijkt uit het feit dat de tolk herhaaldelijk aan verzoeker vroeg om zijn verklaringen te herhalen omdat hij deze niet begreep.

Ter terechtzitting wijst de vertegenwoordigster van de commissaris-generaal er terecht op dat verzoeker geen enkel medisch attest heeft neergelegd met betrekking tot zijn verklaarde psychische problemen en hier evenmin melding van heeft gemaakt en vermoedt dat deze passages in het verzoekschrift het resultaat zijn van 'knippen en plakken' uit een ander verzoekschrift. De advocaat van verzoeker beaamt dat het *in casu* om een materiële vergissing gaat in het verzoekschrift. Lezing van het administratief dossier leert inderdaad dat verzoeker geen attesten heeft neergelegd waaruit een psychische kwetsbaarheid of het lijden aan *"episododes van dissociatie"* zoals in het verzoekschrift wordt gesteld. Ook tijdens de procedure voor de Raad brengt verzoeker geen enkel document bij waaruit zijn psychische problemen zouden kunnen blijken. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker bij het CGVS op geen enkel ogenblik gewag maakte van psychische of andere problemen die hem zouden verhinderd hebben coherente en consistente verklaringen af te leggen tijdens het persoonlijk onderhoud. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken antwoordde verzoeker negatief op alle vragen in de Vragenlijst DVZ opgesteld om verzoeker de mogelijkheid te bieden om elementen of omstandigheden kenbaar te maken die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (zie administratief dossier, 'Vragenlijst *"bijzondere procedurele noden"*' DVZ, 18 november 2020).

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoeker geen specifieke omstandigheden of elementen die heeft kenbaar gemaakt die hem zouden beletten coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de door hem aangevoerde feiten waarop hij zijn verzoek om internationale bescherming baseert. Er ligt ook geen enkel document voor waaruit kan blijken dat hij actueel met psychologische problemen zou kampen. Verzoekers betoog in het verzoekschrift dat ten onrechte geen rekening werd gehouden met zijn psychische kwetsbaarheid en dat de kwaliteit van zijn verklaringen beïnvloed wordt door zijn psychologische toestand is dan ook niet dienstig. In dit verband stelt de Raad nog vast dat dat op de in het verzoekschrift aangehaalde pagina's van de notities van het persoonlijk onderhoud waar de tolk herhaaldelijk aan verzoeker zou gevraagd hebben zijn verklaringen te herhalen, hier geen spoor van te vinden is en dat in het verzoekschrift in dit verband ook verwijst naar zijn verklaringen op pagina's 19, 20, 23 en 35 terwijl de notities van het persoonlijk onderhoud slechts 18 pagina's tellen.

5.4. Verzoeker slaagt er niet een gegronde vrees voor vervolging of ernstig risico op ernstige schade omwille van zijn vrees voor represailles door de bendes Aye en Eiye in Benin City omdat zijn verklaringen hierover ongeloofwaardig zijn.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat in Nigeria zogenaamde 'studentcults' of broederschappen actief zijn en in wezen verkapt criminele bendes zijn.

Gekende groeperingen zijn Black Axe en Eiye. Deze groeperingen worden gekenmerkt door gewelddadige initiatieven en maken zich schuldig aan moorden, mensensmokkel, afpersing, gedwongen rekrutering, drugshandel en slavernij (EASO, Country Guidance Nigeria, October 2021, p. 55). Zij opereren voornamelijk in de zuid-west en zuid-zuid regio's van Nigeria. Ook in Edo State, de regio van herkomst van verzoeker zijn dergelijke groeperingen actief.

In casu maakt verzoeker evenwel niet aannemelijk dat hij in het verleden werd gevisieerd door de Aye en Eiye groeperingen zoals hij beweert.

Zo stelt de Raad in navolging van de bestreden beslissing vast dat verzoeker de dood van zijn broer en zijn vader bij de Dienst Vreemdelingenzaken respectievelijk in 2018 en 2008 situeert (Verklaring DVZ, vraag 13) terwijl hij zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (Vragenlijst CGVS, punt 3.5.) als het CGVS (notities PO, p. 9-10) verklaart dat het incident dat de directe aanleiding vormde voor zijn vertrek uit Nigeria en waarbij zijn broer thuis werd doodgeschoten door leden van de groepering Eiye die op zoek waren naar zijn vader plaatsvond op 5 januari 2016. De vaststelling dat hij de dood van zijn beide familieleden respectievelijk twee jaar na en acht jaar voor het incident op 5 januari 2016 dat de directe aanleiding vormde voor zijn vlucht uit Nigeria, situeert, ondermijnt reeds op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. In de bestreden beslissing wordt hierover op goede gronden als volgt gemotiveerd: *“Zo verklaarde u aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat uw broer in 2018 overleed en uw vader reeds in 2008 overleed (verklaringen DVZ dd. 18.11.2020, punt 13, 17), terwijl u nadien verklaarde dat de reden voor uw vertrek uit Nigeria in 2016 de dood van uw broer was. De groepering Eiye was op zoek naar uw vader en kwam naar het huis waar jullie woonden. Uw broer overleefde deze aanval niet en zelf raakte u gewond (notities persoonlijk onderhoud, dd. 05.01.2023, p. 9-10). Wanneer er gevraagd wordt waarom de data van de dood van zowel uw broer als uw vader in tegenstrijd zijn met de verklaringen die u aflegt op het CGVS repliceert u dat ze het verkeerd hebben opgeschreven. Dit is echter geen afdoende verklaring waarom de data dermate verschillen bij de DVZ en bij het CGVS. Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielaanvraag, kan er weinig geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst. Deze problemen situeerde u voor het CGVS immers op 5 januari 2016.”* Verzoeker slaagt er niet in deze motieven, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Verzoeker stelt weliswaar dat hij eerlijk was en de onduidelijkheden die hij aan de DVZ heeft verstrekt heeft opgehelderd door uit te leggen dat deze fouten het gevolg waren van communicatieproblemen en verkeerde registraties, maar dit kan geenszins blijken uit het administratief dossier. Noch in de vragenlijst CGVS, noch in de notities van het persoonlijk onderhoud wordt melding gemaakt van communicatieproblemen of verklaringen van verzoeker in die zin. Integendeel stelt de Raad vast dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd werd of hij opmerkingen had bij het gehoor en dat hij daarop negatief antwoordde en bevestigde dat hij alles goed verstond op DVZ en alle essentiële elementen heeft weergegeven waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient (notities PO, p. 3). In het verzoekschrift wordt evenmin getuigd waar en hoe hij deze opheldering zou hebben verschaft.

In casu kunnen zijn tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de sterfdatum van zijn vader en broer bezwaarlijk worden bestempeld als een klein detail, zoals in het verzoekschrift wordt betoogd. Volgens zijn verklaringen waren de Eiye leden immers op zoek naar zijn vader op 5 januari 2016 en werd zijn broer op die dag gedood. De door verzoeker zelf opgegeven overlijdensdata van zijn vader en broer behoren dan ook tot de kern van zijn vluchtaanvraag. Dat op het ogenblik van de schietpartij op 5 januari 2016 zijn vader al acht jaar eerder overleden zou zijn en zijn broer pas twee jaar erna is uiteraard geen klein detail en ondermijnt wel degelijk reeds de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten. Dat verzoeker moeilijkheden zou hebben met communicatie en uitspraak blijkt zoals hoger reeds aangehaald niet uit zijn verklaringen en dat hij ongeschoold is en zijn hele leven op het platteland heeft gewerkt, zoals in het verzoekschrift wordt gesteld kan evenmin een ander licht werpen op de vastgestelde tegenstrijdigheden. Zijn betoog onder verwijzing naar de publicatie van het UNHCR, *“Beyond Proof”* dat het culturele aspect in rekening moet worden gehouden, is bijgevolg niet dienstig.

Voorts dient ook te worden vastgesteld, in navolging van de bestreden beslissing dat verzoeker zeer weinig afweet van de groeperingen Aye en Eiye, die hem volgens zijn verklaringen zouden gevisieerd hebben. Hierover wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: ***“Verder dient er te worden opgemerkt dat uw kennis over de groepering Aye en de rivaliserende groep Eiye dermate zwak is, dat er nog maar weinig geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees. Aanvankelijk wordt er gevraagd om alles te vertellen wat u weet over Aye. U repliceert met 'Ik weet er niet veel van. Mensen***

vechten vaak en verstoren de staat'. Er wordt vervolgens gevraagd of ze nog een andere naam hebben dan Aye. U verklaart dat ze ook 'NBM' worden genoemd, echter weet u niet waarvoor dit staat. Verder heeft u geen idee van de functie van uw vader binnen deze groepering. U verklaart wel dat ze hem O. noemden, hetgeen 'King of Death' betekent. U heeft echter geen idee waarom ze hem zo noemden. Voorts heeft u geen idee hoe uw vader hier in de eerste plaats bij betrokken geraakte, of sinds wanneer. U kent eveneens geen enkel andere lid van de groep Aye. Wanneer er wordt gevraagd wat het doel is van deze organisatie, en welke activiteiten ze doen komt u niet verder dan 'Ik weet het niet' en 'Geen idee'. U weet niet of ze een slogan of logo hebben, hoe Aye ontstond of hoeveel leden ze hebben. Ook over de rivaliserende groepering Eiye blijft uw kennis volledig uit (NPO dd. 05.01.2023, p. 11-15). Aangezien zowel Aye als Eiye u probeerde te rekruteren kan er worden verwacht dat u meer zou weten over deze groeperingen. U verklaart dat u al sinds uw veertien jaar op de hoogte was van het lidmaatschap van uw vader. Het is ten zeerste ongeloofwaardig dat u helemaal niets kan vertellen over Aye. Er kan dan ook geen geloof meer worden gehecht aan uw beweerde verklaringen". Verzoeker, weet ook deze motieven, die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier niet te weerleggen. Verzoekers verwijzing naar zijn "jeugdige leeftijd en beperkte betrokkenheid" kan niet volstaan om te verklaren waarom hij niet kon vragen op elementaire kennisvragen zoals de functie van zijn vader binnen de groepering Aye, hij niet weet waar het acroniem NBM voor staat, niet weet waarom ze zijn vader O. noemden, niet weet wat het doel en de activiteiten van de organisatie is en over de groepering Eiye helemaal niets weet te vertellen. Verzoeker was immers achttien jaar oud toen het incident in januari 2016 zou hebben plaatsgevonden. Bovendien zouden de feiten zich hebben afgespeeld in 2016 en heeft verzoeker blijkbaar evenmin de moeite genomen om zich verder te informeren over deze groeperingen en hoe zij actueel opereren. Samen gelezen met verzoekers tegenstrijdige verklaringen over het overlijden van zijn vader en broer zoals hoger uiteengezet, is het gebrek aan kennis over de groeperingen Aye en Eiye een verdere indicatie van de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn problemen met deze groeperingen voor zijn vertrek uit Nigeria in 2016. In zoverre in het verzoekschrift het summiere relaas van verzoeker over de aanval op 5 januari 2016 wordt geciteerd en wordt herhaald dat het motief van de aanval verzoekers rekrutering was, werd hierboven reeds uiteengezet dat aan zijn verklaringen over zijn problemen met Aye en Eiye en het incident op 5 januari 2016 geen geloof kan worden gehecht. Zijn betoog in het verzoekschrift is in wezen een loutere herhaling van wat hij tijdens het persoonlijk onderhoud hierover verklaarde. De Raad wijst er op dat het aan verzoeker toekomt de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen door deze aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen en te ontcrachten, wat hij geenszins doet door louter zijn summiere beschrijving van het incident op 5 januari 2016, dat ongeloofwaardig is bevonden, te herhalen.

Verzoeker legt ter staving van zijn verklaringen over het incident op 5 januari 2016 en de dood van zijn broer A. een overlijdenscertificaat, een uittreksel van een klacht bij de politie in Benin City en een medisch attest neer. Over deze documenten wordt in de bestreden beslissing gesteld dat deze documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, dat ze niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen en dat volgens de informatie in het administratief dossier blijkt dat in Benin City ongeveer elk document kan vervalst worden, van geboorteaktes tot diploma's. Verzoeker voert geen enkel verweer met betrekking tot deze motieven. Uit het document van Immigration and Refugee Board of Canada, "Nigeria: False documents available in Nigeria and from Nigeria" van 13 november 2013 wordt gesteld dat "Benin City [South Nigeria] is a center of the engraving industry, and practically any falsified document can be procured there, from birth certificates tot diplomas" (UK 14 June 2013". In casu blijken de door verzoeker neergelegde fotokopieën van de klacht bij de politie en het medisch attest met betrekking tot zijn behandeling in het ziekenhuis voor een schotwonde opvallende Engelse spelfouten te bevatten (and one of them shot my Elder brother Mr. A.O. 'm' who die at the sport", en "that the patient was diagnosed of Gun Shot and treatment was comment immediately all the bullet was remove"). Wat betreft het overlijdenscertificaat van verzoekers broer, dat als dag van overlijden 5 januari 2016 vermeldt, werd hierboven reeds vastgesteld dat verzoeker bij de DVZ zijn dood twee jaar later situeerde zodat zijn verklaringen hierover niet overeenstemmen met de inhoud van de klacht. Voorts kan uit het overlijdenscertificaat niets worden afgeleid over de doodsoorzaak van de erin vermelde persoon en gaat het om een voorgedrukt formulier dat met de hand is ingevuld en vermeldt het medisch attest niets over de omstandigheden waarin verzoeker de schotwonde zou hebben opgelopen. Gelet op de zeer geringe bewijswaarde van de vorgelegde documenten, samen gelezen met verzoekers verklaringen over het incident van 5 januari 2016 en zijn gebrekkige kennis over de rivaliserende groepen die hem zouden geviseerd hebben, besluit de Raad dat verzoeker de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt.

Tenslotte stelt de Raad in navolging van de bestreden beslissing vast dat verzoeker verklaarde niet te weten wat er zou gebeuren indien hij zou terugkeren naar Nigeria en hij zelf geen gewag maakt van enige indicatie dat hij actueel zou gezocht worden door de genoemde groeperingen in Benin City of Lagos, de twee plaatsen waar hij verbleef in Nigeria tot 2016 en evenmin kan blijken dat hij hiernaar geïnformeerd zou hebben. De Raad kan de motieven in de bestreden beslissing onderschrijven waar wordt gesteld dat *“Er dient verder te worden opgemerkt dat blijkt dat u zelf geen idee heeft wat er zou gebeuren indien u zou terugkeren naar Nigeria. U verklaart niets meer te hebben gehoord van de leden van Eiye. U verklaart ook dat de aanval die op het huis van uw vader gebeurde – waarbij uw broer overleed en uzelf gewond raakte – in geen opzicht een persoonlijke aanval op u was. Tot slot wordt er gevraagd of ze u zouden komen zoeken indien u zou terugkeren naar Nigeria. U repliceert met ‘Geen idee. Ik heb met hen niets te maken’ (NPO dd. 05.01.2023, p. 16). Gezien het belang ervan kan er van u verwacht worden dat indien u een reële vrees koestert ten opzichte van deze groeperingen, u meer moeite zou hebben gedaan om informatie te bekomen over het feit of u al dan niet gezocht zou worden”*. Ook deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, worden volledig ongemoeid gelaten in het verzoekschrift en blijven onverkort overeind.

Uit het voorgaande volgt reeds dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat aan verzoeker het voordeel van de twijfel niet kan worden gegund. Verzoekers voor het overige louter theoretische betoog hierover doet niet anders besluiten.

Gelet op het geheel van verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten, beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie, besluit de Raad dat verzoeker de door hem voorgehouden bedreigingen door Aye en Eiye noch het incident op 5 januari 2016 aannemelijk maakt en hieraan geen geloof kan worden gehecht omwille van de hierboven uiteengezette redenen.

Waar in het verzoekschrift nog wordt geargumenteed dat verzoeker *prima facie* een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van de systematische aanvallen van de Fulani tegen boeren in Nigeria, kan de Raad volstaan met de vaststelling dat verzoeker nooit een dergelijke vrees heeft geopperd en dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij in de mode werkte en in de bouwsector (notities PO, p. 5) en dat zijn vader met politici werkte (notities PO, p. 6). Noch hijzelf noch zijn familieleden zijn landbouwers, zodat verzoekers betoog inzake de systematische aanvallen tegen deze bevolkingsgroep in Nigeria door de Fulani niet dienstig is.

De door verzoeker door middel van een aanvullende nota neergelegde foto van een akte van erkenning betreft de erkenning door verzoeker van een in België geboren kind en kan geen ander licht werpen op bovenstaande analyse. Verzoeker geeft ook geen enkele duiding bij dit document en hoe dit relevant is voor de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming.

5.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij vervolging riskeert omwille van de door hem voorgehouden maar ongeloofwaardig bevonden problemen met de groeperingen Aye en Eiye.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Nigeria zou hebben gekend.

6.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn

leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet als volgt gemotiveerd: “Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Edo en Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Edo en Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt”.

Verzoeker, die verklaarde steeds in Benin City in de deelstaat Edo gewoond te hebben en enkele maanden voor zijn vertrek in Lagos in 2016, brengt geen informatie bij waaruit zou kunnen blijken dat de veiligheidssituatie in de deelstaten Edo en Lagos dermate verslechterd is dat bovenstaande analyse met betrekking tot beide deelstaten niet langer correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken. In zoverre in het verzoekschrift wordt verwezen naar de COI Focus van november 2022 blijkt het bij verificatie om de COI Focus van 2020 te gaan. Ter terechtzitting stelt de advocaat van verzoeker dat het om een materiële vergissing gaat. Waar verzoeker nog verwijst naar zijn psychische kwetsbaarheid, het feit dat hij ongeschoold is en dat zijn familie is omgekomen bij een Fulani-aanval, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar het voorgaande waaruit is gebleken dat verzoeker geen psychologische problemen kenbaar heeft gemaakt en verzoekers advocaat zelf aangeeft dat het om een materiële vergissing gaat, dat hij evenmin ooit gewag maakte van een Fulani aanval op zijn familie en dat uit zijn verklaringen evenmin kan blijken dat hij ongeschoold zou zijn nu hij verklaarde wel degelijk naar school te zijn gegaan (notities PO, p. 5).

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Edo of Lagos State in Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

7. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor dat in het Engels, de taal die verzoeker machtig is, kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, herinnert de Raad er aan dat dit beginsel enkel dan geschonden is wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. Na grondig onderzoek van de motieven van de bestreden beslissing en het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op pertinente gronden tot het besluit is gekomen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. De Raad stelt geen schending van het redelijkheidsbeginsel vast.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt de Raad vast dat dit niet verder ontwikkeld wordt in het verzoekschrift en dat verzoeker niet aanduidt hoe deze bepaling concreet geschonden zou zijn door de bestreden beslissing zodat dit onderdeel van het tweede middel niet ontvankelijk is ((RvS, nr. 165.291 van 29 november 2006; RvS, nr. 163.900 van 20 oktober 2006; RvS, nr. 115.139 van 28 januari 2003; RvS, nr. 119.398 van 15 mei 2003; RvS, nr. 106.104 van 26 april 2002).

Met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoeker blijkt dat hij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Hij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET